AUGLÝSING

um samkomulag samkvæmt 20. gr. samnings milli Norðurlanda um aðstoð í skattamálum frá 7. desember 1989.

Til þess að framfylgja samningi Norðurlandanna frá 7. desember 1989 um aðstoð í skattamálum, sem tekur til Danmerkur, Færeyja, Grænlands, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar, hefur samkvæmt 20. grein nefnds samnings verið gert samkomulag um eftirfarandi ákvæði:

1. Með orðunum „öflun framtala eða annarra upplýsinga" í b–lið 1. greinar samningsins, er átt við öflun framtala eða annarra upplýsinga vegna skattlagningar eða annarra ráðstafana í skattamálum í því samningsríki sem biður um aðstoð. Með þeim er einnig átt við afhendingu framtala eða annarra gagna í frumriti eða afriti, sem skilað hefur verið inn vegna skattlagningar eða annarra ráðstafana vegna skattlagningar í því samningsríki þar sem beiðst er aðstoðar.

2. Með sköttum sem veita ber aðstoð vegna er einnig átt við:
   a) dráttarvexti og vanskilaálag eða annað gjald, sem lagt er á vegna vangreiðslu, í einu samningsríkjanna fram að þeim tíma að krafa er lögð fram til innheimtu í hinu samningsríkinu, eða vegna vanrækslu á upplýsinga- eða framtalsskyldu vegna álagningar á skatti eða opinberum gjöldum (álag, viðbótargjald o.s. frv.),
   b) slíka dráttarvexti og vanskilaálag eða annað álag, sem lagt er á vegna vangreiðslu skatta í einu samningsríkjanna eftir að krafan hefur verið lögð fram til innheimtu í hinu samningsríkinu og sérstök beiðni um aðstoð fylgir, og
   c) greiðslu á innheimtukostnaði og févíti að svo miklu leyti sem kostnaðurinn og févítið eru ekki til komin vegna málsmeðferðar fyrir dómi.

3.A. Með skatti á „vélknúin ökutæki" í 2. tölul. h–liðar 1. mgr. 2. greinar samningsins, er átt við skatta og gjöld skv. eftirfarandi lögum með síðari breytingum:
   a) í Danmörku: skráningargjald á vélknúin ökutæki skv. lögum nr. 221 frá 26. maí 1971, þungaskatt á vélknúin ökutæki skv. lögum nr. 99 frá 28. mars 1962 og gjald skv. lögum nr. 956 frá 25. nóvember 1994 um gjald fyrir afnot af vegum;
   b) í Finnlandi: skatt skv. lögum um skatt á vélknúin ökutæki (722/1966) og lögum um bifreiðaskatt (1482/1994);
   c) í Færeyjum: skráningargjald skv. lögþingslögum nr. 175 frá 18. desember 1992 um skráningu vélknúinna ökutækja og þungaskatt skv. lögþingslögum nr. 38 frá 31. mars 1982;
   d) á Grænlandi: gjald skv. landsþingslögum nr. 3 frá 16. júní 1987 um gjald á vélknúin ökutæki;
   e) á Íslandi: fast gjald eða kílómetragjald á ökutæki (þungaskattur) sem ekki eru knúin bensíni, skv. lögum nr. 3/1987, um fjáröflun til vegagerðar og bifreiðagjald skv. lögum nr. 39/1988;
   f) í Noregi: gjöld skv. lögum frá 19. júní 1959 nr. 2, það er gjald á vélknúin ökutæki, sem greitt er einu sinni, o. fl., samsetningargjald, árlegt gjald, árlegur þungaskattur og endurskráningargjald; og
   g) í Svíþjóð: skatta skv. lögum (1976:339) um skatt á söluvagna, lögum um skatt á ökutæki (1988:327) og lögum (1988:328) um ökutækjaskatt á erlend ökutæki.

3.B. Með „virðisaukaskatti og öðrum almennum söluskatti“ í 3. tölul. h-liðar 1. mgr. 2. greinar samningsins, er átt við skatta og gjöld í eftirfarandi lögum með síðari breytingum:

a) í Danmörku: gjöld skv. lögum nr. 375 frá 18. maí 1994 um virðisaukaskatt (virðisaukaskattslög);
b) í Finnlandi: skatt skv. lögum um söluskatt (559/1991) og skatt skv. virðisaukaskattslögum (1501/1993);
c) í Færeyjum: gjöld skv. lögþingslögum nr. 136 frá 8. september 1992 um virðisaukaskatt;
d) á Grænlandi: (hefur ekki verið lagður á);
e) á Íslandi: skatt skv. lögum um virðisaukaskatt nr. 50/1988;
f) í Noregi: gjald skv. lögum frá 19. júní 1969 um virðisaukaskatt; og
g) í Svíþjóð: skatt skv. lögum um virðisaukaskatt (virðisaukaskattslögum) (1994:200).

3.C. Með „sérsköttum“ í 4. tölul. h-liðar 1. mgr. 2. greinar samningsins, er átt við skatta og gjöld í eftirfarandi lögum með síðari breytingum:

a) í Danmörku: gjöld skv. lögum nr. 414 frá 18. desember 1968 um gjald á súkkulaði og sælgæti o.fl., lögum nr. 153 frá 6. maí 1980 um gjald á vínanda o.fl., lögum nr. 174 frá 7. maí 1975 um gjald á ábyrgðartryggingar vélknúinna ökutækja o.fl., lögum nr. 607 frá 21. desember 1946 um gjald á ís til neyslu, lögum nr. 413 frá 20. ágúst 1976 um gjald á tryggingu skemmtibáta, lögum nr. 634 frá 21. desember 1977 um gjald á ákveðnar smásöluumbúðir og vissa poka úr pappír og plasti o.fl., lögum nr. 265 frá 9. júní 1982 um gjald á steinkol, brúnkol og koks o.fl., lögum nr. 607 frá 12. desember 1984 um gjald á ölkelduvatn o.fl., lögum nr. 89 frá 9. mars 1977 um rafmagnsgjald, lögum nr. 174 frá 30. apríl 1969 um stimpilgjald, lögum nr. 228 frá 22. apríl 1987 um gjald vegna sölu hlutabréfa o.fl. (hlutabréfagjaldslögin), lögum nr. 575 frá 25. nóvember 1977 um gjald á fyrstu sölu vissra eignaíbúða, lögum nr. 832 frá 21. desember 1988 um gjald á viss klórflúorkolefnasambönd, halón o.fl. (CFC gjald), lögum nr. 834 frá 21. desember 1988 um ákveðin umhverfisgjöld, lögum nr. 838 frá 19. desember 1989 um gjöld vegna úrgangs og hráefna, lögum nr. 830 frá 19. desember 1989 um launatengd gjöld o.fl., lögum nr. 44 frá 14. mars 1955 um ýmsa neysluskatta, lögum nr. 389 frá 6. júní 1991 um gjald á vissar flugferðir, lögum nr. 888 frá 21. desember 1991 um koltvísýringsgjald á vissar orkuvörur, lögum nr. 1015 frá 19. desember 1992 um gjald á bjór, vín og ávaxtavín o.fl., lögum nr. 1016 frá 19. desember 1992 um gjald á tóbak, lögum nr. 1029 frá 19. desember 1992 um orkugjald á jarðolíuvörur o.fl., lögum nr. 492 frá 30. júní 1993 um gjald á vatn flutt eftir leiðslum, lögum nr. 414 frá 14. júní 1995 um gjald á loftþétta innsiglaða nikkel-kadmíum rafgeyma (lokaða nikkel-kadmíum rafgeyma), lögum nr. 415 frá 14. júní 1995 um gjald á viss leysiefni sem innihalda klór, lögum nr. 416 frá 14. júní 1995 um gjald á eyðingarefni, lögum nr. 419 frá 14. júní 1995 um gjald á jarðgas og gas frá gasveitum, lögum nr. 421 frá 14. júní 1995 um brennisteinsgjald, lögum nr. 490 frá 12. júní 1996 um gjald á frárennslisvatn;
b) í Finnlandi: skattar og gjöld skv. lögum um framleiðslugjald og söluskatt á tóbak (1470/1994), lögum um framleiðslugjald og söluskatt á sælgæti og gosdrykki (1474/1994), lögum um framleiðslugjald og söluskatt á fljótandi eldsneyti (1472/1994), lögum um framleiðslugjald og söluskatt á raforku og visst eldsneyti (1260/1996), lögum um framleiðslugjald og söluskatt á áfengi og áfenga drykki (1471/1994), lögum um gjald á olíuúrgang (894/1986), lögum um olíuvarnarsjóð (379/1974), lögum um happdrættisskatt (552/1992), lögum um skatt á ákveðin

tryggingaiðgjöld (664/1966), lögum um stimpilskatt (662/1943), lögum um söluskatt (931/1996), lögum um skatt á vélknúin ökutæki (772/1966) og lögum um bifreiðaskatt (1482/1994);

c) í Færeyjum: gjöld skv. lögþingslögum nr. 120 frá 23. desember 1991 um framleiðslu- og innflutningsgjald, lögþingslögum nr. 121 frá 23. desember 1991 um toll, lögþingslögum nr. 179 frá 18. desember 1992 um sérstakt gjald á brennsluolíu, lögþingslögum nr. 75 frá 13. maí 1992 um umhverfisgjald á smurolíu, lögþingslögum nr. 37 frá 26. maí 1988 um ferðagjald og lögþingslögum nr. 11 frá 9. apríl 1968 um gjald á happdrættisvinninga;

d) á Grænlandi: gjöld skv. landsþingslögum nr. 18 frá 30. október 1992 um innflutning og útflutning á vörum, landsþingslögum nr. 19 frá 30. október 1992 um innflutningsgjöld, landsþingslögum nr. 7 frá 31. október 1987 um happdrættisgjöld, landsþingslögum nr. 8 frá 31. október 1987 um stimpilgjald, landsþingslögum nr. 3 frá 17. maí 1990 um gjald á spilakassa og landsþingslögum nr. 20 frá 25. október 1990 um gjald á rækju;

e) á Íslandi: lögum um vörugjald nr. 97/1987, lögum um fjáröflun til vegagerðar nr. 3/1987, lögum um skemmtanaskatt nr. 58/1970, lögum um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl. nr. 29/1993, lögum um áfengisgjald nr. 96/1995, lögum um stimpilgjald nr. 36/1978, flugvallarskattur skv. lögum nr. 31/1987, um flugmálaáætlun og fjáröflun til framkvæmda í flugmálum, skilagjald skv. lögum nr. 52/1989, um ráðstafanir gegn umhverfismengun af völdum einnota umbúða fyrir drykkjarvörur og fjarskiptarekstrargjald skv. lögum nr. 147/1996;

f) í Noregi: gjald á brennd vín og léttvín o.fl. og gjald á innflutt alkóhól í bragðefnum o.fl. (lög frá 19. júní 1964 nr. 1), bjórgjald (lög frá 28. júní 1912 nr. 4), grunngjald á einnota umbúðir fyrir drykkjarvörur, gjald á tóbaksvörur, gjald á bensín, olíugjald á bifreiðar, gjald á bátavélar, notkunargjald á raforku, gjald á steinolíu, gjald á smurolíu o.fl., gjald á kol, koks o.fl., gjald á súkkulaði, sælgæti o.fl., gjald á óáfenga drykki o.fl. (með og án kolsýru), umhverfisgjald á umbúðir fyrir drykkjarvörur, gjald á sykur, gjald á farþegaflug, gjald á snældur, gjald á útvarps- og sjónvarpsefni o.fl. (lög frá 19. maí 1933 nr. 11), gjöld á vélknúin ökutæki, sem talin eru með í 3A f) (lög frá 19. júní 1959 nr. 2), gjald á raforkuframleiðslu (lög frá 8. janúar 1993 nr. 3), gjald á þóknun til erlendra listamanna o.fl. (lög frá 5. apríl 1963 nr. 10) og skjalagjald (lög frá 12. desember 1975 nr. 59); og

g) í Svíþjóð: lögum um skatt á auglýsingar (1972:266), lögum um skatt á getraunir (1972:820), lögum um niðurrif bifreiða (1975:343), lögum um skatt á sölu vélknúinna ökutækja (1978:69), lögum um skatt á tiltekna raforku (1982:1201), lögum um sérstakan skatt á raforku frá kjarnorkuverum (1983:1104), lögum um stimpilgjald hjá þinglýsingaembættum (1984:404), lögum um skatt á áburðarefni (1984:409), lögum um gjald á eyðingarefni (1984:410), lögum um umhverfisskatt á innanlandsflug (1988:1567), lögum um umhverfisgjald vegna losunar á köfnunarefnisoxiði við orkuframleiðslu (1990:613), lögum um skatt á vörubirgðir tiltekinna olíuvara (1990:1087), lögum um skatt á happdrætti (1991:1482), lögum um skatt á dísilolíuvörubirgðir (1992:1439), lögum um skatt á vörubirgðir tiltekins bensíns (1992:1479), lögum um skatt á tóbak (1994:1563), lögum um skatt á áfengi (1994:1564), lögum um birgðagjald á tilteknar landbúnaðarafurðir (1994:1704), lögum um skatt á orku (1994:1776), lögum um birgðaskatt á díselolíu til notkunar á tiltekin vélknúin ökutæki (1995:1132), og lögum um skatt á möl (1995:1667).

3.D. Með gjöldum í 5. tölul. h-liðar 1. mgr. 2. greinar samningsins, er átt við skatta og gjöld í eftirfarandi lögum með síðari breytingum:

a) í Danmörku: atvinnurekendagjald til dagpeningasjóðsins sbr. 4. mgr. 41. gr. og 11., 13. og 2. mgr. 15. gr. laga nr. 262 frá 7. júní 1972 um dagpeninga vegna veikinda og barnsfæðinga, gjald vegna frjálsra tryggginga skv. 27. gr. laga nr. 852 frá 20. desember 1989 um dagpeninga vegna veikinda eða barnsfæðinga, útgerðargjald skv. 4. mgr. 21. gr. laga nr. 311 frá 9. júní 1971 um opinbera sjúkratryggingu, ógreitt atvinnurekendagjald skv. reglum sem í gildi voru til 1. janúar 1988, sbr. a lið 72. gr. laga nr. 612 frá 24. júní 1996 um lífeyri skv. almannatryggingum, tryggingaiðgjald o.fl., sem tryggingaskyldur atvinnurekandi skal greiða til sérstaklega viðurkennds tryggingafélags eða –samtaka sbr. 42., 43. og 44. gr. auglýsingar félagsmálaráðuneytisins frá 25. júní 1987 um vinnuslysatryggingalögin, greiðslur skv. lögum nr. 46 frá 7. mars 1964 um viðbótareftirlaun vinnumarkaðarins, V. kafli (ATP), tryggingaiðgjald o.fl., sem tryggingaskyldur atvinnurekandi skal greiða til sérstaklega viðurkennds tryggingafélags sbr. 46., 47. og 48. gr. auglýsingar félagsmálaráðuneytisins nr. 789 frá 28. ágúst 1996 og gjald skv. lögum nr. 448 frá 30. júní 1993 um vinnumarkaðssjóði;

b) í Finnlandi: gjöld og iðgjöld skv. lögum um almenn eftirlaun (347/1956), sjúkratryggingalögum (364/1963), lögum um félagslegt tryggingagjald atvinnurekenda (366/1963) og lögum um skóggæslufélög (558/1950);

c) í Færeyjum: lögþingslögum nr. 193 frá 10. desember 1993 um gjald af launum, lögþingslögum nr. 87 frá 5. júní 1992 um vaxtaskatt, lögþingslögum nr. 15 frá 1. febrúar 1995 um vaxtagjöld af fjárhagslegum verðmætum, lögþingslögum nr. 115 frá 21. maí 1993 um opinbera sjúkratryggingu, lögþingslögum nr. 62 frá 20. maí 1996 um aðfarargjald vegna skatta o.fl. og lögþingslögum nr. 93 frá 11. maí 1993 um gjald í tengslum við innheimtu skatta í landssjóð;

d) á Grænlandi: tryggingaiðgjald sem tryggingaskyldur atvinnurekandi skal greiða til viðurkenndra tryggingafélaga, sbr. 51., 52. og 53. gr. tilskipunar nr. 818 frá 11. september 1996 um gildistöku laga um vinnuslysatryggingu vegna afleiðinga vinnuslysa á Grænlandi, atvinnurekendagjald skv. landsþingslögum nr. 16 frá 23. nóvember 1989 um starfsþjálfunarstyrki vinnuveitenda (AEB);

e) á Íslandi: lögum um almannatryggingar nr. 117/1993, lögum um tryggingagjald nr. 113/1990, lögum um Iðnlánasjóð nr. 76/1987, iðnaðarmálagjald skv. lögum um iðnaðarmálagjald nr. 134/1993, lögum um ábyrgðarsjóð launa vegna gjaldþrota nr. 53/1993 og markaðsgjald skv. lögum nr. 114/1990, um Útflutningsráð Íslands;

f) í Noregi: gjöld skv. lögum frá 17. júní 1966 um almannatryggingar og lögum frá 19. júní 1969 um gjöld á fjárfestingar o.fl. svo og gjald skv. konungsúrskurði frá 17. desember 1971 með ákvæðum um ofhleðslugjald; og

g) í Svíþjóð: lögum um ofhleðslugjald (1972:435), lögum um félagsleg gjöld (1981:691), lögum um innheimtu launatengdra gjalda atvinnurekenda (1984:668), lögum um sérstakan launaskatt á tilteknar launatekjur (1990:659), lögum um skatt á arð af eftirlaunatekjum (1990:661), lögum um skatt á tilteknar iðgjaldagreiðslur (1990:662), lögum um sérstakan skatt á iðgjöld hóplíftrygginga o.s.frv. (1990:1427), lögum um sérstakan launaskatt á lífeyrisútgjöld (1991:687), lögum um skatt á happdrættissparireikninga o.fl. (1991:1483), lögum um almenn eigin útgjöld (1994:1744), lögum um almenn launagjöld (1994:1910) og lögum um skattgreiðslu (1997:483).

3.E. Samkomulagið gildir einnig um skatta og gjöld sömu eða að verulegu leyti svipaðrar tegundar sem nefnd eru í stafliðum (A–D), sem lagðir eru á fyrir undirritun samkomulagsins eða kunna að vera lagðir á eftir undirritunardag til viðbótar eða í staðinn fyrir fyrrnefnda skatta og gjöld. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu svo fljótt sem

auðið er tilkynna hvoru öðru um meiri háttar breytingar á löggjöf hvers og eins samningsríkis.

4. Upplýsingaskylda skv. 11. gr. samningsins nær einnig til upplýsinga um greidda tímabundna fjárhagsaðstoð.

5. Með beiðni um aðstoð við innheimtu skal fylgja, í frumriti eða afriti, sú ákvörðun sem skattkrafan byggist á eða opinber úrdráttur úr innheimtuskrá eða annað skjal þar sem efni kröfunnar kemur fram.
Í beiðninni skal taka fram:
a) hvaða stjórnvöld óska aðstoðar;
b) varðandi greiðsluskyldan einstakling: nafn, heimilisfang, fæðingardag og ár (kennitölu) og sveitarfélag svo og ef unnt er vinnustað og dvalarstað;
c) varðandi greiðsluskyldu lögaðila: tegund félags, nafn og heimilisfang;
d) þar sem svo á við, stað í því ríki, sem beðið er um aðstoð, þar sem eign greiðsluskylds aðila er að finna og tegund eignar;
e) tegund kröfu og fjárhæð, þar með talda vexti, tímabil sem krafa nær yfir og hvenær krafan fyrnist að öllu eða hluta skv. lögum eigin ríkis;
f) grundvöll vaxtaútreiknings eða gjalda skv. a- eða b-lið 2. greinar; og
g) önnur atriði sem geta einfaldað eða flýtt fyrir innheimtu kröfunnar.
Samsvarandi upplýsingar skulu fylgja beiðni um aðstoð til að tryggja greiðslu skattkröfu.

6. Beiðni um aðstoð við skattinnheimtu má því aðeins leggja fram að samanlögð krafa, að undanskilinni fjárhæð skv. a-lið 2. greinar, sé hærri en 2.500 danskar krónur, 1.500 finnsk mörk, 25.000 íslenskar krónur, 2.500 norskar krónur eða 2.500 sænskar krónur.

7. Innheimt er í gjaldmiðli þess samningsríkis, sem beðið er um aðstoð. Viðkomandi stjórnvöld í því ríki skulu, svo fljótt sem auðið er eftir að beiðni um aðstoð berst, umreikna þá fjárhæð sem beiðnin tekur til í eigin gjaldmiðil skv. gengisskráningu seðlabanka þann dag sem beiðnin barst og nær innheimta til þannig umreiknaðrar fjárhæðar. Við umreikning má beita reglum um jöfnun fjárhæðar, sem kunna að vera í gildi skv. lögum þess ríkis.

Verði gengisbreyting á meðan innheimta stendur yfir, geta bær stjórnvöld í því samningsríki sem beðið er um aðstoð ákveðið hvaða gengisskráning skuli notuð.

Ofangreind ákvæði koma ekki í veg fyrir að greiðsla þeirrar fjárhæðar sem beiðnin tekur til geti farið fram í gjaldmiðli þess samningsríkis sem biður um innheimtu.

Varðandi Færeyjar og Grænland gildir dönsk króna sem gjaldmiðill.

8. Innheimtustofnun skal svo fljótt sem auðið er greiða þá fjárhæð sem innheimtist vegna aðstoðar samkvæmt þessum samningi, inn á reikning seðlabanka þess samningsríkis sem innheimta var gerð fyrir í seðlabanka eigin ríkis.

Innleggi skulu fylgja upplýsingar um nafn og heimilisfang þeirrar innheimtustofnunar sem á að fá fjárhæðina svo og hvaða skattkröfu fjárhæðin á við.

Innkomna fjárhæð má einnig leggja inn á póstgíróreikning þeirrar innheimtustofnunar sem bað um aðstoð.

Þegar svo stendur á dregst máls- og skiptakostnaður frá innheimtri fjárhæð (22. gr. samningsins).

Með „innheimtustofnun“ er í þessari grein átt við:
í Danmörku: Toll- og skattstjórinn,
í Finnlandi: skattstjóraembætti, héraðstollstöðvar og bifreiðarskráningarstofan,
í Færeyjum: Gjaldstofa Færeyja,
á Grænlandi: Skattstjóraembættið,
á Íslandi: Tollstjórinn í Reykjavík,

í Noregi: Skattafógetaembættið í Osló, og
í Svíþjóð: Krúnufógetaembættið.

Með „seðlabanka“ er í þessari grein átt við:
í Danmörku: Þjóðbanki Danmerkur,
í Finnlandi: Finnlandsbanki,
í Færeyjum: Landsbanki Færeyja,
á Grænlandi: Grænlandsbanki,
á Íslandi: Seðlabanki Íslands,
í Noregi: Noregsbanki, og
í Svíþjóð: Ríkisbanki Svíþjóðar.

9. Gjaldeyrisyfirfærsla vegna skattgreiðslna frá einu samningsríki til annars fer fram skv. gildandi greiðslusamkomulagi milli þessara ríkja.

Samkomulag þetta öðlast gildi 1. janúar 1998 og gildir um þau mál sem eftir gildistökudag þess berast bæru stjórnvaldi í því samningsríki sem aðstoðar er leitað hjá.

Með samkomulagi þessu fellur úr gildi samkomulag frá 19. júní 1991, sbr. 20. gr. í samningi Norðurlanda um aðstoð í skattamálum frá 7. desember 1989.

Samkomulag þetta er gert í átta eintökum á dönsku, færeysku, grænlensku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku, og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland og hinn fyrir Svíþjóð, og eru allir textarnir jafngildir.

Kangerlussuaq hinn 30. júní 1997.

Fyrir Danmörk: Ivar Nordland
Fyrir Færeyjar: Peter A. Lamhauge
Fyrir Grænland: Kaare Hagemann
Fyrir Finnland: Hillel Skurnik
Fyrir Ísland: Garðar Valdimarsson
Fyrir Noreg: Odd Hengsle
Fyrir Svíþjóð: Kerstin Bostrøm

Framangreint sendist hér með öllum hlutaðeigandi til upplýsingar og eftirbreytni.

Fjármálaráðuneytinu, 7. nóvember 1997.

F. h. r.
Indriði H. Þorláksson.

Lísa Yoder.

Nr. 624 31. október 1997

REGLUGERÐ
um gáma.

1. gr.
Skilgreiningar.

Í þessari reglugerð hafa eftirfarandi orð þá merkingu sem hér greinir:

1. Gámasamningurinn: Alþjóðasamningur um gáma (International Convention for Safe Containers), sem undirritaður var á vegum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar í Genf 2. desember 1972, ásamt viðaukum og síðari breytingum.